

жава упорно сражение. Часътъ бѣше почти четири, когато подъ редута се показва прѣпускащъ конникъ. Отдалечъ още той въртѣше съ ржка шапката си и викаше „ура“ и като подканѣше изморения си конь, на ново викаше „ура“, което тозъ часъ биде подзето отъ конвоя и даже отъ прислугата на екипажа. Уморениятъ всадникъ бързишкомъ скочи отъ коня и като доближи до Царя, съобщи, че съ всичката си армия Османъ-Паша се безусловно прѣдалъ на корпусния командиръ Ганецки. Щомъ изслуша радостното извѣстие, Царьтъ сне шапката си и се прѣкръсти. Щастливиятъ вѣститель бѣше полковникъ Моровски — помощникъ-коменданта въ Главната Квартира на Великия Князь Николая Николаевичъ, а въ тоя день се намиралъ при генералъ-лейтенанта Ганецки. Той самъ е видѣлъ Османъ-Паша, самъ е чулъ, когато Османъ-Паша изявилъ

Боевата служба на бждеция защитникъ на Севастополъ се захваща отъ 1848 година, когато е билъ изпратенъ въ Кавказъ, гдѣто наскоро се намѣстилъ въ отряда на князь Аргутинский — Долгоруковъ, който командувалъ войскитѣ отъ лѣвия флангъ. По такъвъ начинъ, той, на тридесетъ годишна възраст, попадналъ въ такова бойно училище, каквото Кавказъ бѣше до послѣдно врѣме, и подъ началството на едного отъ най-добритѣ кавказки генерали. Въ военнитѣ дѣйствия противъ Шамиля, Тотлебенъ е ималъ възможность, нѣколко пжти да покаже както храбростъта си, тъй и знанието си по инженерното дѣло, особено при обсадата на крѣпостъта Чохъ, гдѣто той е билъ главенъ ржководитель. Послѣ двѣ годишната кавказка служба Тотлебенъ се върна въ Росия и съ отварянето на войната съ Турция въ 1853 година, бѣ повиканъ въ Дунавската армия подъ началството на генералъ Шилдера. Въ врѣме на славната обсада на Силистра, подполковникъ Тотлебенъ е билъ отначало като помощникъ, а когато Шилдеръ билъ тежко раненъ, се